

samtidigt hermed. Den mellemstatslige rådgivende søfartsorganisation (IMCO) har imidlertid taget spørgsmålet om skibes bemanning op til drøftelse, og det er derfor ikke fundet hensigtsmæssigt at søge lov om skibes bemanning ændret, forinden resultatet af disse drøftelser foreligger. I stedet er det valgt at ændre kravene for erhvervelse af de i bemanningsloven foreskrevne beviser, således at de opfylder konventionskravene for de forskellige tonnagegrupper og fartsområder, idet konventionens definition af begrebet »kystfart« er anset at svare til fartsområdet »indskrænket fart«, således som dette er defineret i bemanningsloven.

De med ratifikation af konventionen forventede merudgifter er alene foranlediget af den ændrede teoretiske uddannelse, herunder udvidede brandkurser for visse grupper af søfarende, samt de obligatoriske kurser i tankskibssikkerhed. Disse udgifter er der nærmere redegjort for i det samtidigt hermed fremsatte forslag til lov om ændring af lov om søfartsuddannelse.

Nærværende lovforslag får derfor hverken statsfinansielle eller statsadministrative konsekvenser.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser.

Til § 1

Ad nr. 1.

I oktober måned 1979 blev handelsministeriets navn ændret til industriministeriet.

Ad nr. 2.

Det findes administrativt mere hensigtsmæssigt at knytte godkendelsen til bestemmelserne i uddannelsesloven i stedet for i sønæringsloven.

Ad nr. 3.

En person med duelighedsbevis i sejlads kan i henhold til lov om skibes bemanning gøre tjeneste som styrmand i skib op til 100 registertons brutto i kystfart. Efter konventionens bestemmelser kræves en vis forudgående fartstid på dækket, medens der hidtil kun har været krav om, at pågældende skulle have faret til søs i 6 måneder, hvilket kunne være i en hvilken som helst stilling om bord, f. eks. i restaurationen. Den krævede fartstid kan erhverves på forskellig måde, ligesom tilfældet er for andre beviser, der giver ret til at gøre tjeneste som styrmand. Det er derfor, ligesom for sidstnævnte bevisers vedkommende, foreslået henlagt til ministeren at fastsætte fartskravene. For ikke at skærpe kravene til fiskere på urimelig måde indføres samtidigt et særligt duelighedsbevis i sejlads til brug i fiskeskibe, jfr. nr. 10.

Ad nr. 4-7.

Fartskravene i §§ 3-5 er bragt i overensstemmelse med konventionskravene til skibsførere. Sætteskippereksamen af 1. og af 2. grad er erstattet af én eksamen som sætteskipper svarende til den nuværende eksamen som sætteskipper af 1. grad. Der er herudover i en ny § 5 A foreslået indført særlige beviser som kystskipper og sætteskipper, der alene giver ret til at gøre tjeneste som styrmand i stillinger, hvor bemanningsloven kræver en person med bevis som henholdsvis kystskipper og sætteskipper af 1. eller 2. grad. Kravene til disse nye beviser, der altså ikke giver førerrettigheder, svarer til de nugældende krav i lovens §§ 3 og 4, bortset fra indfødsretskravet, der falder bort, og eksamenskravet, der ændres som anført ovenfor.

Ad nr. 8.

For at kunne gøre tjeneste som øverste styrmand i skibe på 1600 registertons brutto og derved kræver konventionen en forudgående fartstid som styrmand på 18 måneder. Det foreslås henlagt til ministeren at fastsætte nærmere regler om, hvorledes dette krav kan opfyldes, jfr. herved bemærkningerne til nr. 3.

Ad nr. 9.

Certifikater som radioekspedient udfærdiges af post- og telegrafvæsenet i overensstemmelse med reglerne i det internationale radioreglement. Konventionen kræver imidlertid, at radioekspedienter i skibe, foruden af være i besiddelse af behørigt radioekspedientcertifikat udfærdiget i henhold til radioreglementet, tillige har gennemgået en egentlig sikkerhedsuddannelse med særligt henblik på tjenesten på skibes radiostationer, og at de af hensyn til konventionens kontrolprocedure kan dokumentere sådan uddannelse. Det vil derfor være nødvendigt at udfærdige særlige beviser som skibsradiotelegrafist og som skibsradiotelefonist.

Ad nr. 10.

Der henvises til bemærkningerne til nr. 3.

Ad nr. 11.

Konventionen foreskriver, at indehavere af sønæringsbeviser for at bevare adgangen til at gøre tjeneste til søs indenfor hver forudgående 5-års periode skal have forrettet tjeneste i 12 måneder i stilling, hvor sådant bevis kræves, eller haft anden godkendt beskæftigelse, som kan sidestilles hermed. Er dette ikke tilfældet, skal pågældende enten bestå en godkendt prøve eller gennemgå et